

samme Forhold en Skat stiger, i samme Forhold føles Ubilligheden ved, at den ikke fordeles retfærdigt, ikke fordeles enten efter Skatteevne eller efter Eiendommens Værdi, haardere — og at Hørfornet nu paa ingen Maade mere svarer til Eiendommens Værdi, er jo en nokom bekendt Sag. Hvad Fordeelingen efter Formue og Leilighed angaar, da forekommer det mig ogsaa umodsigeligt, at i samme Forhold som Skatten stiger, i samme Forhold føles de uundgaaelige Ubilligheder — jeg kunde sige: Uretfærdigheder — der maa fremkomme ved en Bektatning, som alene hviler paa Skjønnets, stedsse mere og mere. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det vilde være meget ønskeligt, om man vilde kunne skaffe Kommunerne en Indtægt, der kunde veie op imod deres stadig for stærkt stigende Udgifter, eller om man kunde finde en ny Bektatning for Kommunerne, som kunde udfylde det, der kommer til at mangle. For Tiden indskrænke jo, som bekendt, for Landkommunernes Vedkommende, der jo er Hovedtallet, de indirekte Skatteindtægter sig til, hvad der af og til falder af ved Løsning af Mæringsbeviser og ved en Andel i Afgiften af Brændevinsudsalg; men det er jo saadanne Bagateller, at det ikke forklar videre. Kunde man altsaa skaffe Kommunerne en ny Indtægt, enten ved en indirekte Bektatning eller ved en Andel i en almindelig Afgift hele Landet over, saa ser jeg ikke rettere, end at det vilde være til væsentlig Betteelse for dem, der yde Skat til Kommunerne efter de hidtil gjældende Regler. Det forekommer mig at være givet, at naar der skal staffles Kommunerne fornøjet Indtægt ved, at de fik Andel i en paa Befolkningen i det Hele hvilende Afgift, saa maa denne Forbrugsafgift være en saadan, om hvilken man kan antage, at Forbruget finder Sted omtrent ligeligt hele Landet over, og jeg skjønner ikke rettere, end at dette tilnærmelsesvis maa kunne siges om en Afgift af Brændevinsproduktionen. Jeg antager vel, at der er en ikke liden Forskjel imellem Land og Kjøbstadskommunernes Befolkning med Hensyn til Størrelsen af Forbrug pr. Individ iblandt de Individer, der overhovedet bruge Brændevin, idet jeg antager, at der i Byerne bruges ikke saa lidt Mere af det enkelte brændevinsdriftende Individ end paa Landet; men paa den anden Side har jeg ikke nogen Tvivl om, at Antallet af dem, der ikke drikke Brændevin, i Byerne er langt større end paa Landet. Skulde man altsaa ville følge den Vej at skaffe Kommunerne en fornøjet Indtægt ved at give dem Andel i Konsumtionsafgiften, saa skjønner jeg ikke rettere, end at en Brænde-

vinsafgift, idet Forbruget fordeles saa nogenlunde ligeligt i Kommunerne, i den Henseende kunde være ret heldig. Det Samme gjælder efter min Formening ingenlunde om den forøgede Forbrugsafgift paa Vin; thi det er for mig aldeles utvivlsomt, at det er Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, som her vilde komme til at bære Byrden til Fordel for Landet. Der er jo imidlertid ogsaa en anden Vej, ad hvilken en Forøgelse af Afgiften paa Brændevin kunde komme Kommunerne tilgode, nemlig derved, at der svarede en klæffelig Afgift af Forhandling, Udsalg og særlig af Udsjæntning af Brændevin. Dertjemmen vilde der jo naaes, at denne forøgede Afgift kunde komme netop de Kommuner tilgode, i hvilke Forbruget finder Sted. Jeg kan altsaa udtale, at jeg fuldtud sympathiserer med de ærede Forslagsstillere, naar de have angivet dette til at være Lovforslagets Formaal, men en ganske anden Sag bliver det jo, om Formaalet vil kunne naaes ad den Vej, som Forslagsstillerne have angivet, og atter en anden Sag er det, om selve Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, vil være brugeligt, naar det bliver ophøiet til Lov. Jeg vil da strax bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke har nogen Tvivl om, at en Fordring af Brændevin, hvad enten den sker ved at forhøje Produktionsafgiften eller ved at forhøje Udsalgsafgiften, vil virke noget til at formindste Forbruget; men jeg tror rigtignok, at der skal Mere til end det, der her er foreslaaet, for at faae udryddet et saa stort og saa gammelt Onde, som overdreven Forbrug af Brændevin er her i Landet. Med Hensyn til selve Lovforslaget om Afgift paa Brændevinsforbrug skal jeg da først gjøre den Bemærkning, at Lovforslaget vel sætter Afgiften alternativt efter Mæssearrum og efter Produkt, men at der jo ikke er Tale om det sidste, saa længe vi ikke have nogen Lov om Produktafgift. Jeg skjønner ikke rettere, end at dersom de ærede Forslagsstillere havde tænkt sig, at deres Forslag virkelig kunde blive ophøiet til Lov, saa maatte de have medoptaget i Lovforslaget Bestemmelsen i Regjeringsforslaget eller i alt Fald andre Bestemmelser om, paa hvilken Maade Produktafgiften skal finde Sted, thi uden saadanne Bestemmelser er det ganske klart, at Loven i Virkeligheden kun bestemmer en Arrumsbektatning. Naar Loven imidlertid kun sætter en Arrumsbektatning, og denne sættes til det 13-dobbelte af det nuværende, nemlig til 26 Kr. i Stedet for 2 Kr., saa vil det for det Første være aldeles klart og givet, at derved er hele Gjærfabrikationen her i Landet ødelagt. Som bekendt udredes jo